

Takového zvláštního práva se stížnost však nedovolává.

Poukazuje-li stížnost na to, že st-l je největším poplatníkem, jest tím dáno jenom kvantitativní sesílení jeho zájmu, nikoliv však kvalitativní odlišení jeho zájmů od obsahově stejných zájmů poplatníků ostatních, které — jak již uvedeno — zastoupeny jsou v tomto řízení jediné zákon-
ným reprezentantem obce a její členů, t. j. obecním zastupitelstvem.

Pokud pak se stížnost dovolává toho, že by bylo účelnějším a jednodušším, aby jednotlivý poplatník, který se bude moci brániti proti způsobu, jakým politická obec náklad za stavbu školy na ni vypadající uhradí, resp. na svoje členy rozvrhne, mohl nastupovati ihned přímo proti samotnému rozhodnutí školních úřadů o povolení stavby školy, stačí poukázati na shora uvedené předpisy zákona a vývody z nich učiněné a na to, že postavení jednotlivého poplatníka co do přispívání na potřeby obce podle zřízení obecního jest zcela odlišné od jeho postavení vůči úřadům školským v otázce věcného nákladu na veřejné školy národní.

Pokud pak stížnost konečně poukazuje na to, že jest v zájmu všeobecném, aby každý poplatník mohl uplatniti vliv na obecní hospodářství, stačí rovněž poukázati na předpisy obecního zřízení, které postavení a práva členů obce v tomto směru upravují.

Vzhledem k tomu není výrok žal. úřadu, upírající st-li legitimaci ve směru shora uvedeném, v rozporu se zákonem.

Není-li však st-l legitimován vystupovati v řízení jako strana, nemá ani nároku na to, aby řízení provedeno bylo určitým způsobem; jest tedy i námitka neúplnosti řízení ve stížnosti uplatněná bezdůvodná

Č. 1442.

Dávka z přírůstku hodnoty nem. (Čechy): Otázka, je-li tu úmysl zkrátiti dávku (§ 23 dávk. ř. z 29. prosince 1915 č. 83 z. z. čes.), spadá v obor skutkového zjištění.

(Nález ze dne 26. června 1922 č. 12.802/21.)

Věc: Josef H. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přír. hodnoty nem.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — —

V § 17 dávk. ř. (z 29. prosince 1915 č. 83 z. z.) uloženo jest osobě dávkou povinné oznámiti úřadu vyměřovacímu do 14 dnů převod nemoovitosti; dle § 23 jest opomenutí této povinnosti neb učinění takových udání v řízení ukládacím, která jsou způsobila zkrátiti dávku, postaveno pod sankci zvýšení dávky až do 100 proc. zkráceného nebo nebezpečí zkrácení vydaného obnosu dávky. Dle druhého odstavce téhož paragrafu nemá se však uložití dávka o 100 proc. zvýšená, nýbrž dávka mírněji zvýšená, jež nesmí převyšovati 10 proc. dávky a 500 K, prokáže-li dlužník, že opomenutí předepsaného oznámení, nesprávné údaje neb zamlčení stala se v omluvitelném omylu neb alespoň bez úmyslu dávku zkrátiti.

V daném případě měl žalovaný úřad úmysl dávku zkrátiti za prokázaný.

Otázka, je-li tu tento úmysl, spadá v obor skutkového zjištění a může býti nss-em přezkoumána toliko s hlediska § 6 zák. o ss potud, není-li tu rozpor se spisy, není-li šetření provedeno neúplně neb zda nebyly porušeny podstatné formy řízení.

Takových závad nss neshledal.

Žal. úřad měl pro svůj skutkový závěr, že tu byl úmysl dávku zkrátiti, dostatečný podklad ve správních spisech.

Obě smluvní strany doznaly, že za prodané nemovitosti byla dojednána kupní cena 52.250 K, že však do trhov^é smlouvy byla pojata kupní cena částkou 32.250 K a že nabyvatelé vyplatili st-li trhov^{ou} cenu 52.250 K. Okolnost, byla-li celá tato kupní cena vyplacena st-li před podpisem trhov^é smlouvy, neb byla-li částka 20.000 K zaplacená teprve později, jest nerozhodna.

St-l připustil v odvolání objektivně úmysl zkrátiti dávku a nepopírá, že věděl o tom, že jest tu úmysl dávku zkrátiti. St-l spolupůsobil při zkrácení dávky tím, že podepsal trhov^{ou} smlouvu, v níž byla nesprávně udána trhov^á cena obnosem o 20.000 K menším, než jak byla skutečně dojednána. Také v příznání k dávce z přírůstku hodnoty udal ji st-l nesprávně toliko částkou 32.250 K, tedy částkou o 20.000 K menší, než byla skutečná trhov^á cena.

Měl tedy žal. úřad ve spisech dostatečný podklad pro závěr, že nesprávný údaj st-le o výši kupní ceny stal se v úmyslu dávku zkrátiti a tím jsou dány předpoklady pro předpis dávky o 100 proc. zvýšené.

Tvrdí-li st-l, že podal proti nabyvatelům u zemského soudu civilního v Praze žalobu na zrušení trhov^é smlouvy, že v ní pravý stav věci ohledně smluv^é kupní ceny doznal, a že se stal následkem vlastního udání obsaženého ve zmíněné žalobě pro účinnou lítost beztrestitým, dlužno vytknouti, že účinná lítost nemá v dávkovém řízení významu a st-le neomlouvá, nýbrž jedině průkaz, že nesprávný údaj se stal v omluvitelném omylu aneb aspoň bez úmyslu dávku zkrátiti; takového průkazu však st-l nepodal.

Bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1443.

Policejní věci trestní: Celý instanční postup v řízení policejně trestním tvoří jednotný celek.

(Nález ze dne 26. června 1922 č. 16.785/21.)

Věc: Čeněk Č. v K. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku zákona o zabírání bytů.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: — — — — —

Rozhodnutí, do něhož si stěžováno, přičítá st-li porušení zákona o zabírání bytů ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. ve dvojím směru:

1. že proti předpisům § 10 cit. zákona volně nakládal jako vlastník domu s bytem pravoplatně zabraným sám jej obsadiv,